

anden kan komme til at betale 3 Kroner for den samme Indtægtsenhed. Det mener jeg dog er for stærk en Stigning, skønt jeg meget vel kan være med til den Betragtning, at en større Indtægt har en langt større Staaetværdi, end der vilde svare til det absolutte Forhold mellem Indtægts Størrelse og en anden, der er langt mindre; men det forekommer mig dog, at denne Stafa er ikke saa lidt for høj.

Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 27 er der ligeledes adskilligt, som jeg ikke vil kunne stemme for, fordi jeg endnu ikke har opgivet Troen paa og Haabet om, at vi skulle komme til en Omordning af hele det Forhold, som Lovforslaget omfatter, nemlig ikke alene en Reform af Reglerne for den personlige Kommuneskat, men tillige en Ordning af Aktieskattens Bestatning med den mellemkommunale Afregning. Jeg er ikke blind for, at disse Reformere ikke i Virkeligheden vilde tilføre Kommunerne i Almindelighed nogen væsentlig forøget Indtægt, men er paa den anden Side ogsaa klar over, at man venter med en saadan Længsel Landet over efter en saadan Lov, at det efter min Mening ikke er forsvarligt uden bydende Nødvendighed at opgive Tanken om at føre en saadan Lov igennem. Jeg kan derfor ikke stemme for noget af de foreliggende Vædringsforslag, som her er til Forhandling, og vil heller ikke tilraade ærede Medlemmer at gøre det. — Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa en nærmere Omtale af Bygningsstyrelsens, som jeg sympatiserer med — og i den Retning har jeg ogsaa som Medlem af Udvalget stillet Vædringsforslag, som dog ikke ere til Behandling i dette Øjeblik — men jeg skal forbeholde mig en nærmere Omtale deraf, naar det Tidspunkt kommer, at de komme til Behandling. Dertil skal jeg indskrænke mig paa Grund af den fremrykkede Tid.

Bilæg: Den ærede sidste Taler var altsaa enig med mig i, at hele Historien om mellemkommunal Stat ikke vil være af sænderlig stor Værdi for Kommunerne. Naar det ærede Medlem dog mener, at en saadan Lov imødeses med Længsel, saa kan jeg ikke forstaa hans Grund til at tro slikt. Jeg har den Opfattelse, at man allerhelst vil være fri for dette Lovforslag, netop fordi det vil give et meget ringe pefuntært Udbytte, og fordi det i nogle Kommuner vil volde et ganske forfærdeligt Slid og Arbejde. Hvad enten denne Lov vedtages, saaledes som den er forelagt af Regeringen, eller efter Flertallets Affattelse, saa er der ikke en eneste Kommunalbestyrelse i Danmark,

som vil kunne forstaa den. Jeg er det ærede Medlem fra Skelstor (D. Scavenius) meget taknemmelig for de Udtalelser, han kom med, idet han mente, at det eneste, der kunde være Tale om, var et af de Forslag, som ere stillede af min ærede Nabo (W. Dinesen) og af mig. Det ærede Medlem sympatiserede mest med min ærede Nabos Forslag, og det kan jeg ikke have noget imod, men jeg vil gøre opmærksom paa, at naar vi ikke kunde blive enige om at stille Vædringsforslag sammen, saa ligger det i, at der var flere Ting, hvorom vi ikke kunde gaa sammen. Jeg kunde ikke følge det ærede Medlem med Hensyn til Indtægtsstaten, idet jeg absolut vilde holde paa Formue- og Lejlighedsstaten, selv om den saa skal regelbendes noget mere, end den hidtil har været, og dernæst var oprindeligt det ærede Medlems hele Stilling saaledes, at han subsidiært kunde gaa med Hovedforslaget, og da jeg under ingen Omstændigheder kunde stemme for Forslaget, som det foreligger, maatte jeg stille mine Vædringsforslag for sig. Det ærede Medlem fandt, at det var urigtigt af mig at stille det Forslag, som er fremkommet under § 6 i mit Vædringsforslag med Hensyn til Lejse- og Stamhus-Besiddere og Godsejere, der eje Hovedgaarde i forskellige Kommuner. Det forekommer mig, at jeg har motiveret dette Forslag temmelig tydeligt. Jeg anerkender, at det er en Uindtagelsesbestemmelse, jeg foreslaar her, men jeg foreslaar, at man skal gøre den Bestatning til Genstand for interkommunal Fordeling mellem de Kommuner, hvor Ejendommene ere beliggende, men det maa da ogsaa fastholdes, at baade disse Ejendommens Stilling og selve Besidderens Stilling er ekseptionel, idet disse Ejendomme til evige Tider ere sikrede Besidderne, Stamhuset kan ikke skifte Besidder. (D. Scavenius: Det gælder ikke almindelige Godsejere, de staa ogsaa nævnt!) . . . Det er rigtigt, ikke almindelige Godsejere; dem har jeg taget med, dels af Hensigtsmæssighedshensyn, der er jo ikke mange af dem, og dels er det et let forstaaeligt personligt Hensyn, idet jeg ikke syntes, jeg havde Ret til at undtage dem fra den Gæne, som slikt er, da det jo kunde se noget egoistisk ud, idet jeg selv hører til dem. Dertil kommer, at denne Paragraf tillige tager Stiftelser og Klostre med, som eje Hovedgaarde, og som det dog er højt urimeligt at lade gaa fri for at betale personlig Kommuneskat til de vedkommende Kommuner. Ikke heller maa det overses, at denne Paragraf tillige kommer til at gælde de Ejendomsbesiddere, som i Reglen leve i Udlandet, og som hidtil ikke have svaret Stat. Men i øvrigt skal jeg indrømme en Ting,